19/03/2023

Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως: Η Εκκλησία ως άλλος Πα-ρά-δει-σος προ-σκυ-νεί «το ζω-η-φό-ρον ξύ-λον του Σταυ-ρού»

/ Ορθόδοξες Προβολές

Σήμερα, 19 Μαρτίου τιμάται η τρίτη Κυριακή των Νηστειών. Ονομάζεται Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως και εορτάζεται κάθε χρόνο 28 ημέρες πριν το Άγιο Πάσχα.

Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως ονομάζεται η τρίτη Κυριακή της **Μεγάλης Τεσσαρακοστής,** κατά την οποία τιμάται ο **Σταυρός,** το σύμβολο της χριστιανικής πίστης.

- **Γράφει η Δέσποινα Σωτηρίου**

Η Κυριακή αυτή είναι η μεσονηστήσιμη, βρίσκεται δηλαδή στο μέσο της σαραντάημερης νηστείας. Οι χριστιανοί ατενίζοντας και προσκυνώντας τον Σταυρό, θυμούνται το πάθος του Χριστού και παίρνουν δύναμη να συνεχίσουν τη νηστεία και τον πνευματικό τους αγώνα.

Από την **Εκκλησία της Ελλάδος** η **Γ’ εβδομάδα των Νηστειών** είναι αφιερωμένη στις **Ιερατικές Κλήσεις**. Μια ευκαιρία να εκφραστεί το κάλεσμα για σεβασμό στο υπερμέγιστο μυστήριο της Ιερωσύνης και ενθάρρυνση των νέων παιδιών που επιθυμούν να καταστούν λειτουργοί των μυστηρίων του Χριστού, ελέγχοντας συγχρόνως με διάκριση όσους τα απαξιώνουν και τα απογοητεύουν.

Στην εγκύκλιο της **Εκκλησίας της Ελλάδος** που διαβάζεται σήμερα στους ναούς όλης της χώρας τονίζεται ιδιαίτεραη αναγκαιότητα οι πι-στοί να α-να-λο-γι-σθούν την στάση τους α-πέ-ναντι στην Ι-ε-ρω-σύνη και τους Ι-ε-ρείς, οι ο-ποίοι τους Τρο-φο-δο-τούν και τους Αι-μο-δο-τούν πνευ-μα-τικά και ου-σι-α-στικά διά της διδαχής του λό-γου του Θεού και της τέλε-σης των Μυ-στη-ρίων.

Η **Εκκλησία της Ελλάδος** τονίζει και φέτος μέσα από το μήνυμά της την αξία και την σπουδαιότητα της Ιερωσύνης και των ανθρώπων που λαμβάνουν αυτό το χάρισμα της **Εκκλησίας** και καλεί ιερείς και υποψηφίους κληρικούς να ανα-λο-γι-σθούν το τι ση-μαί-νει Ι-ε-ρω-σύνη και πόση υπευθυνότητα απαιτεί η ιερατική διακονία. “Να α-να-λο-γι-σθούν ότι, όταν ο Θεός ευ-δο-κεί και εν-δύονται την της Ιερωσύνης Χάριν, αυτό γίνεται με απο-κλει-στικό σκοπό όλοι μας να διακονήσουμε τα-πεινά τον λαό του Θεού”.

The new church provides a prominent expression of Orthodox Christianity in the city, and it is a source of great pride for the Greek American community. James Estrin/The New York Times

“Η Ι-ε-ρω-σύνη δεν μας ανήκει. Είναι του Χριστού και μας την προσφέρει ως έργον διακονίας «εις οικοδομήν του σώματος του Χριστού», πάντοτε σε αναφορά προς Εκείνον και τους αδελφούς με τους οποίους συν-εργαζόμεθα για την αύξηση του ***Σώματος Αυτού****. Γι’ αυτό οφείλουμε να την δεχόμαστε και να την διακονούμε τα-πεινά, όχι με α-το-μικό, αλλά με εκ-κλη-σι-α-στικό φρο-νημα, και όχι με α-το-μική, αλλά με εκ-κλη-σι-α-στική συ-νεί-δηση. Έτσι δεν θα κιν-δυ-νεύ-σουμε να γι-νουμε ερ-μαια της έπαρ-σης και της α-λα-ζο-νείας, που οδη-γούν δυ-στυ-χως σε φαι-νο-μενα αυ-το-νο-μη-σης από το υπόλοιπο Σώμα, α-πλη-στίας, α-με-τρο-ε-πειας και πτω-σης σε παντοειδή α-νο-μη-ματα”*, τονίζεται.

Ο σφοδρός πόλεμος του διαβόλου και το ταπεινό φρόνημα

Στο κείμενο της **Ιεράς Συνόδου** γίνεται αναφορά στους κινδύνους που ελλοχεύουν σε αυτή την διακονία και δίδεται απάντηση δια των ευχών του **Μεγάλου Βασιλείου** στη **Θεία Λειτουργία** που συνέγραψε . *“Γνωρίζοντας τους κινδύνους αυτούς, αλλά και τον σφο-δρό πό-λεμο του δι-α-βό-λου ε-ναν-τίον της Ι-ε-ρω-σύ-νης, ο* ***Μέγας Βα-σί-λειος*** *φρον-τί-ζει αρ-κε-τές φο-ρές στην* ***Θεία Λει-τουρ-γία*** *που συ-νέ-γραψε να εμ-πνεύ-σει αυτό το τα-πεινό φρό-νημα στους Ι-ε-ρείς, υπεν-θυ-μί-ζον-τας τους ότι ο Θεός εί-ναι Ε-κεί-νος που τους δη-μι-ούρ-γησε και τους έφερε σε αυ-τήν την ζωή, Ε-κεί-νος που τους επι-σκέ-φθηκε «εν ε-λέει και οι-κτιρ-μοίς» και ότι οι ίδιοι εί-ναι άν-θρω-ποι*

α-μαρ-τω-λοί και α-νά-ξιοι, οι ο-ποίοι κα-τα-ξι-ώ-θη-καν να λει-τουρ-γούν στο Θυ-σι-α-στή-ριο του Θεού, όχι ε-ξαι-τίας των α-ρε-τών τους ή γι-ατί επιδόθηκαν σε κάποιες καλές πράξεις, αλλά «διά τα ε-λέη και τους οι-κτιρ-μούς» Του, α-φού Ε-κεί-νος, με την δύναμη του ***Α-γίου Πνεύ-μα-τος****, τους τοποθέτησε σε αυτήν την δι-α-κο-νία".*

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος προτρέπει όλους μας να προσευχόμαστε κα-θη-με-ρινά στον **Σταυ-ρω-θέντα και Α-να-στάντα Κύριό** μας να ε-νι-σχύει τον ιερό Κλήρο Του και να δίνει στην Εκ-κλη-σία Του Ι-ε-ρείς με επίγνωση της ευθύνης τους, οι ο-ποίοι θα α-νε-βαίνουν «ἐν καρ-δίᾳ συν-τε-τριμ-μένῃ καί πνεύ-ματι τα-πει-νώ-σεως» τις κλίμακες του Ι-ε-ρού Βή-μα-τος και θα προ-σφέ-ρουν για χάρη όλων «δε-ή-σεις καί ἱ-κε-σίας καί θυ-σίας ἀ-ναι-μά-κτους», «νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Αναλυτικά η Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου:

Ἡ Μη-τέρα μας Ἐκ-κλη-σία ὅ-ρισε σή-μερα, ἀ-κρι-βῶς στό κέντρο τῆς ***Ἁ-γίας καί Με-γά-λης Τεσ-σα-ρα-κο-στῆς,*** *νά προ-τί-θε-ται ὁ* ***Τί-μιος καί Ζω-ο-ποιός Σταυ-ρός*** *πρός ἀ-να-ψυχή καί ὑ-πο-στη-ρι-γμό μας καί εἰς ἀ-νά-μνη-σιν τοῦ Πά-θους τοῦ Κυ-ρίου ἡ-μῶν Ἰ-η-σοῦ Χρι-στοῦ, κα-θώς δι-α-βά-σαμε στόν ἱερό Συ-να-ξα-ρι-στή. Σύμ-φωνα μέ τόν ἱερό ὑ-μνο-γράφο τῆς Κυ-ρι-α-κῆς τῆς Σταυ-ρο-προ-σκυ-νή-σεως, ἡ* ***Ἐκ-κλη-σία τοῦ Θεοῦ*** *εὐ-φραί-νε-ται καί ἀ-γάλ-λε-ται γι-ατί ὡς ἄλ-λος Πα-ρά-δει-σος προ-σκυ-νεῖ «τό ζω-η-φό-ρον ξύ-λον*

τοῦ Σταυ-ροῦ», ὁ Ὁποῖος ἀ-πο-τε-λεῖ τό πε-ρι-τεί-χι-σμα καί τό ἐ-δραί-ωμά Της.

Ὑ-ψώ-νε-ται ἰ-ε-ρο-πρε-πῶς καί προ-τί-θε-ται εἰς προ-σκύ-νη-σιν ὁ Τί-μιος καί Ζω-ο-ποιός Σταυ-ρός τοῦ Κυ-ρίου ἀπό τίς χο-ϊ-κές πα-λά-μες τῶν οἰ-κο-νό-μων τῆς Χά-ρι-τος, τῶν Ἱ-ε-ρέων τῆς Ἐκ-κλη-σίας, ἀποτελῶντας γι' αὐτούς «κρά-τος καί ὀ-χύ-ρωμα», «καύ-χημα καί δι-ά-σω-σμα». Γι' αὐτό καί ἡ ***Ἐκ-κλη-σία τῆς Ἑλ-λά-δος*** *ἔ-χει θε-σπί-σει τήν τιμή καί τήν προ-βολή τῶν Ἱ-ε-ρα-τι-κῶν Κλή-σεων κατά τήν ση-με-ρινή Κυ-ρι-ακή τῆς Σταυ-ρο-προ-σκυ-νή-σεως. Γιά νά το-νί-σει μέ αὐ-τόν τόν τρόπο τό γε-γο-νός ὅτι διά τῆς σταυ-ρο-φό-ρου Ἱ-ε-ρω-σύ-νης καί τῶν τε-λου-μέ-νων ὑπ' αὐ-τῆς διά τῆς ση-μεί-ω-σης τοῦ τύ-που τοῦ* ***Τι-μίου Σταυ-ροῦ Μυ-στη-ρίων*** *καί ἁ-γι-α-στι-κῶν πρά-ξεων οἱ πι-στοί ἁ-γι-ά-ζον-ται καί χα-ρι-τώ-νονται, ἀλλά καί βο-η-θοῦν-ται νά ση-κώ-σουν τόν δικό τους προ-σω-πικό σταυρό.*

Στήν δεύ-τερη εὐχή τῆς εἰς Ἐ-πί-σκο-πον χει-ρο-το-νίας βρί-σκε-ται ἡ ἀ-πάν-τηση στό ἐ-ρώ-τημα «γι-ατί χρει-ά-ζε-ται ἡ Ἱ-ε-ρω-σύνη»: Ἐπειδή δέν δύ-να-ται ἡ ἀν-θρώ-πινη φύση νά ἀν-τέ-ξει τήν οὐ-σία τῆς Θε-ό-τη-τος, κα-τέ-στησε ὁ Θεός ὁ-μοι-ο-πα-θεῖς δι-δα-σκά-λους πού ἐ-πέ-χουν τόν θρόνο τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁ-ποῖοι ἔ-χουν ὡς σκοπό νά ἀ-να-φέ-ρουν θυ-σίες καί προ-σφο-ρές στόν Θεό ὑ-πέρ παν-τός τοῦ λαοῦ καί ὡς οἰ-κο-νό-μοι τῆς ***Χά-ρι-τος*** *νά κα-ταρ-τί-ζουν τίς ἐμ-πι-στευ-θεῖ-σες σέ αὐ-τούς ἀνθρώπινες ὑπάρξεις.*

Ὁ Ἱερεύς χει-ρο-το-νεῖ-ται γιά νά ὑ-πη-ρε-τεῖ καί νά λει-τουρ-γεῖ τά σε-πτά καί ἄ-χραντα Μυ-στή-ρια τοῦ Θεοῦ στό ἅ-γιο Αὐ-τοῦ Θυ-σι-α-στή-ριο καί νά ἀ-να-πέμ-πει στόν Θεό ὅλα τά πρός σω-τη-ρίαν αἰ-τή-ματα τοῦ λαοῦ, τόν ὁ-ποῖο τοῦ ἐμ-πι-στεύ-θηκε ἡ Ἐκ-κλη-σία. Νά κη-ρύσ-σει τό ***Εὐ-αγ-γέ-λιο τῆς Βα-σι-λείας*** *καί νά ἱ-ε-ρουρ-γεῖ τόν λόγο τῆς ἀ-λη-θείας τοῦ Θεοῦ, νά Τοῦ προ-σφέ-ρει δῶρα καί θυ-σίες πνευ-μα-τι-κές καί νά ἀ-να-και-νί-ζει τόν λαό Του διά τοῦ λου-τροῦ τῆς πα-λιγ-γε-νε-σίας.*

Τήν συ-νεί-δηση ὅτι οἱ κλη-ρι-κοί χει-ρο-το-νοῦν-ται γιά νά δι-α-κο-νή-σουν τόν λαό τοῦ Θεοῦ, μέσῳ τῆς δι-δα-χῆς καί τῆς τέ-λε-σης τῶν Μυ-στη-ρίων, εἶχε ἡ Ἐκ-κλη-σία ἤδη ἀπό τά πρῶτα βή-ματά Της. Στό ἀρ-χαῖο κεί-μενο Δι-δα-σκα-λία τῶν Ἀ-πο-στό-λων κα-λοῦν-ται οἱ πι-στοί νά τι-μοῦν τόν Ἐ-πί-σκοπό τους δι-ότι μέσῳ αὐ-τοῦ ὁ Κύ-ριος τούς χο-ρη-γεῖ τό Ἅ-γιο Πνεῦμα καί σφρα-γί-ζον-ται, δι-ότι ἐ-κεῖ-νος τούς ἀ-παλ-λάσ-σει ἀπό τίς ἁ-μαρ-τίες τους, τούς ἀ-να-γεννᾶ διά τοῦ ὕ-δα-τος, τούς ἀ-να-τρέ-φει μέ τόν λόγο, τούς μορ-φώ-νει μέ τά δό-γματα καί τούς νου-θε-τεῖ, τούς κά-νει κοι-νω-νούς τῆς Εὐ-χα-ρι-στίας τοῦ Θεοῦ καί κλη-ρο-νό-μους τῶν ὑ-πο-σχέ-σεών Του.

Προ-βάλ-λον-ται λοι-πόν σή-μερα ἀπό τήν Ἐκκλησία μας οἱ ***Ἱ-ε-ρα-τι-κές Κλή-σεις,*** *οὕ-τως ὥ-στε οἱ πι-στοί νά ἀ-να-λο-γι-σθοῦν τήν στάση τους ἀ-πέ-ναντι στήν Ἱ-ε-ρω-σύνη καί τούς Ἱ-ε-ρεῖς, οἱ ὁ-ποῖοι τούς Τρο-φο-δο-τοῦν καί τούς Αἱ-μο-δο-τοῦν πνευ-μα-τικά καί οὐ-σι-α-στικά διά τῆς δι-δα-χῆς τοῦ λό-γου τοῦ Θεοῦ καί τῆς τέ-λε-σης τῶν Μυ-στη-ρίων, ἀλλά καί τούς βο-η-θοῦν στήν ἄρση τοῦ προ-σω-πι-κοῦ σταυ-ροῦ τους.*

Μέ ἀφορμή ὅμως αὐτόν τόν ἑορτασμό, κα-λοῦν-ται καί οἱ ἴδιοι οἱ Ἱερεῖς ὅπως καί οἱ ὑ-πο-ψή-φιοι Κλη-ρι-κοί νά ἀνα-λο-γι-σθοῦν τό τίση-μαί-νει Ἱ-ε-ρω-σύνη καί πόση ὑπευθυνότητα ἀπαιτεῖ ἡ ἱερατική διακονία. Νά ἀ-να-λο-γι-σθοῦν ὅτι, ὅ-ταν ὁ Θεός εὐ-δο-κεῖ καί ἐν-δύονται τήν τῆς Ἱερωσύνης Χάριν, αὐτό γίνεται μέ ἀπο-κλει-στικό σκοπό ὅλοι μας νά δι-α-κο-νή-σουμε τα-πεινά τόν λαό τοῦ Θεοῦ πού ὁ Ἴδιος μᾶς ἐμπιστεύεται, προ-σφέ-ρον-τας τήν Θεία Εὐ-χα-ρι-στία «ὑ-πέρ τῶν ἡμετέρων ἁ-μαρ-τη-μά-των καί τῶν τοῦ λαοῦ ἀ-γνο-η-μά-των» σταυ-ρώ-νον-τας κα-θη-με-ρινά τά πάθη καί τίς ἀ-δυ-να-μίες μας καί ἀ-πο-φεύ-γον-τας τίς πα-γί-δες τοῦ Πο-νη-ροῦ. Ἔτσι διαφυλάσσουμε τήν Πα-ρα-κα-τα-θήκη πού θά λά-βουμε τήν

ἡ-μέρα τῆς χει-ρο-το-νίας μας γιά νά τήν πα-ρα-δώ-σουμε, ὅ-ταν μᾶς ζη-τη-θεῖ κατά τήν Δευ-τέρα Πα-ρου-σία τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἰ-ε-ρω-σύνη δέν μᾶς ἀνήκει. Εἶναι τοῦ Χριστοῦ καί μᾶς τήν προσφέρει ὡς ἔργον διακονίας «εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ»[2], πάντοτε σέ ἀναφορά πρός Ἐκεῖνον καί τούς ἀδελφούς μέ τούς ὁποίους συν-ἐργαζόμεθα γιά τήν αὔξηση τοῦ Σώματος Αὐτοῦ. Γι' αὐτό ὀφείλουμε νά τήν δεχόμαστε καί νά τήν διακονοῦμε τα-πεινά, ὄχι μέ ἀ-το-μικό, ἀλλά μέ ἐκ-κλη-σι-α-στικό φρό-νημα, καί ὄχι μέ ἀ-το-μική, ἀλλά μέ ἐκ-κλη-σι-α-στική συ-νεί-δηση. Ἔτσι δέν θά κιν-δυ-νεύ-σουμε νά γί-νουμε ἔρ-μαια τῆς ἔπαρ-σης καί τῆς ἀ-λα-ζο-νείας, πού ὁδη-γοῦν δυ-στυ-χῶς σέ φαι-νό-μενα αὐ-το-νό-μη-σης ἀπό τό ὑπόλοιπο Σῶμα, ἀ-πλη-στίας, ἀ-με-τρο-έ-πειας καί πτώ-σης σέ παντοειδῆ ἀ-νο-μή-ματα.

Γνω-ρί-ζον-τας τούς κιν-δύ-νους αὐ-τούς, ἀλλά καί τόν σφο-δρό πό-λεμο τοῦ δι-α-βό-λου ἐ-ναν-τίον τῆς Ἰ-ε-ρω-σύ-νης, ὁ Μέ-γας Βα-σί-λειος φρον-τί-ζει ἀρ-κε-τές φο-ρές στήν Θεία Λει-τουρ-γία πού συ-νέ-γραψε νά ἐμ-πνεύ-σει αὐτό τό τα-πεινό φρό-νημα στούς Ἰ-ε-ρεῖς, ὑπεν-θυ-μί-ζον-τάς τους ὅτι ὁ Θεός εἶ-ναι Ἐ-κεῖ-νος πού τούς δη-μι-ούρ-γησε καί τούς ἔ-φερε σέ αὐ-τήν τήν ζωή, Ἐ-κεῖ-νος πού τούς ἐπι-σκέ-φθηκε «ἐν ἐ-λέει καί οἰ-κτιρ-μοῖς» καί ὅτι οἱ ἴδιοι εἶ-ναι ἄν-θρω-ποι ἁ-μαρ-τω-λοί καί ἀ-νά-ξιοι, οἱ ὁ-ποῖοι κα-τα-ξι-ώ-θη-καν νά λει-τουρ-γοῦν στό Θυ-σι-α-στή-ριο τοῦ Θεοῦ, ὄχι ἐ-ξαι-τίας τῶν ἀ-ρε-τῶν τους ἤ γι-ατί ἐπιδόθηκαν σέ κάποιες καλές πράξεις, ἀλλά «διά τά ἐ-λέη καί τούς οἰ-κτιρ-μούς» Του, ἀ-φοῦ Ἐ-κεῖ-νος, μέ τήν δύ-ναμη τοῦ Ἁ-γίου Πνεύ-μα-τος, τούς

το-πο-θέ-τησε σέ αὐ-τήν τήν δι-α-κο-νία.

Παιδιά μας εὐλογημένα,

Ὁ Κύ-ριός μας Ἰ-η-σοῦς Χρι-στός, ἀ-φοῦ ἔγινε ἄνθρωπος γιά τήν σω-τη-ρία μας, φανέρωσε τήν ἁ-γία Ἐκ-κλη-σία Του πρός τόν σκοπό τῆς με-τα-δό-σεως τῆς σω-τη-ρίας στόν κάθε ἕ-ναν ἀπό τούς πι-στούς διά τῆς δι-δα-σκα-λίας, τοῦ ἁ-γι-α-σμοῦ καί τῆς κα-θο-δη-γή-σεως αὐ-τῶν διά τοῦ Μυ-στη-ρίου τῆς Ἱ-ε-ρω-σύ-νης. Γι' αὐτό σᾶς προ-τρέ-πουμε καί σᾶς πα-ρα-κα-λοῦμε νά προ-σεύ-χε-σθε κα-θη-με-ρινά στόν Σταυ-ρω-θέντα καί Ἀ-να-στάντα Κύ-ριό μας νά ἐ-νι-σχύει τόν ἱερό Κλῆρο Του καί νά δί-δει στήν Ἐκ-κλη-σία Του Ἱ-ε-ρεῖς μέ ἐπίγνωση τῆς εὐθύνης τους, οἱ ὁ-ποῖοι θά ἀ-νε-βαίνουν «ἐν καρ-δίᾳ συν-τε-τριμ-μένῃ καί πνεύ-ματι τα-πει-νώ-σεως» τίς κλί-μα-κες τοῦ Ἱ-ε-ροῦ Βή-μα-τος καί θά προ-σφέ-ρουν γιά χάρη ὅλων «δε-ή-σεις καί ἱ-κε-σίας καί θυ-σίας ἀ-ναι-μά-κτους», «νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων».